

decis. 29. n. 5. Dn. Struv. Ex. XXXII. th. 20. Quam divi-
sionem si testamento parentum scripto ac nuncupativo
computes, jam triplicem in jure disponendi modum
inter liberos reperiri, docet *Brunnem. ad l. 21. §. 1. C. de*
test. Angelus in auth. quod sine, n. 3. quadruplicem paren-
tibus assignat 1. testando, 2. codicillando, 3. episto-
lando, 4. dividendo, vid. *Dauth. ad d. l. n. 23. Dn. Rich-*
ter. d. l. n. 7. seqq.

IX. Itaque testamentum parentum inter liberos 16
perinde ut quodvis paganicum est vel *scriptum* vel *nun-*
cupativum. De utriusque forma infra c. 3. prolixius a-
getur. Illorum hic error confutandus, qui nullum in-
ter liberos *nuncupativum*, sed tantum *scriptum* valere
autumant. Quod post veterum non paucos operose
ostendere conatur *A. Fab. de err. pragm. p. 2. d. 35. err. 4.*
n. 9. seqq. argumento partim à continuatione textuum
in *d. l. 21. §. 1. & 2.* in cuius principio, ad quod referri
debeat §. 1. tanquam exceptio, tantum de testamento in
scriptis, & demum de nuncupativo solenniter confici-
endo in §. 2. sine ulla exceptione imperfecti seu minus
solennis nuncupativi inter liberos valituri, quod in §. 1.
factum erat, agatur, ut merito casus non exceptus sub
regula coarctari debeat, it. quod in *Nov. 18. c. 7.* ex qua
desumpta est *auth. si modo C. fam. hercisc.* ad imperfecta
parentum testamenta scriptura requiratur. Verum 17
non oportet verba captare, sed quâ mente quid dicatur,
animadvertere *l. pen. ff. ad exhib.* Nam & nuncupatio-
nibus parentum imperfectis locum esse, satis apparet ex
d. l. fin. C. fam. herc. junct *l. 16. C. eod.* quæ cum de testa-
mento parentum in genere, imò & de nuncupationibus
eorum non obscure loquantur, cur non de singulis spe-
ciebus commodè intelligerentur? Neque *d. legis fin.*